Dosarul nr. 2-11411/24

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

27 mai 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Central
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Petru Harmaniuc
Grefieri Andreea Goreacii și Inna Codreanu

examinând în ședință publică și în procedură contencioasă, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Dumitru Sandu împotriva Întreprinderii Municipală „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” cu privire la repararea prejudiciului material estimat la suma de 328 999 lei și compensarea cheltuielilor de judecată –

a c o n s t a t a t :

La 22 august 2024, avocatul Vladimir Kovali a depus în interesele reclamantului Dumitru Sandu cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi”, solicitând încasarea sumei de 328 999,58 lei cu titlu de prejudiciu material și compensarea cheltuielilor de judecată (f. d. 3 - 46).

În motivarea acțiunii s-a menționat că în curtea blocului locativ situat pe str. Hristo Botev nr. 3/1, mun. Chișinău, Dumitru Sandu utiliza spațiul din curte pentru parcare autoturismului personal de model VW Transporter, cu numărul de înmatriculare XGK 854 și numărul caroseriei WV1ZZZ7HZFN119450.

În contextul amenajării terenului adiacent blocului, acesta s-a adresat ÎM „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” cu solicitarea de a verifica starea fitosanitară a arborilor și de a întreprinde măsurile necesare în privința celor bolnavi sau avariați.

Prin scrisoarea nr. 1069 din 29.05.2024, ÎM „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” a comunicat că, în urma examinării arborilor din preajma blocurilor locative de pe str. Hristo Botev nr. 3/1 și nr. 3/2, a fost întocmit actul de cercetare fitosanitară nr. 350 din 27.05.2024, în care au fost incluși arborii ce urmau a fi supuși lucrărilor de igienă și curățare, iar pentru executarea acestora urma să fie obținută autorizația corespunzătoare.

Ulterior, la 11 iunie 2024, în curtea blocului locativ a căzut un arbore peste automobilul reclamantului, deteriorându-l.

Potrivit materialelor întocmite de Inspectoratul de Poliție Botanica, deteriorarea autoturismului a survenit ca urmare a căderii arborelui.

Conform Actului de examinare a mijlocului de transport nr. 2078/06 A din 19.06.2024, repararea autoturismului nu a fost considerată rațională, întrucât costul reparației constituia 88,59% din valoarea medie de piață a unui automobil analogic, aceasta fiind stabilită la 328 999,58 lei.

La 03.07.2024, reclamantul a înaintat pârâtului o cerere prealabilă, prin care a solicitat repararea prejudiciului cauzat. Cererea a fost respinsă, motiv pentru care reclamantul s-a adresat instanței de judecată.

În susținerea pretențiilor a invocat prevederile art. 19 alin. (2), art. 20 alin. (1), art. 774, art. 776, art. 1998 și art. 2006 din Codul civil, referitoare la repararea prejudiciului și

răspunderea delictuală, precum și prevederile Legii nr. 591/1999 cu privire la spațiile verzi ale localităților urbane și rurale, care stabilesc obligațiile proprietarilor și gestionarilor spațiilor verzi privind întreținerea, îngrijirea și asigurarea stării fitosanitare corespunzătoare a acestora.

Reclamantul a mai susținut că ÎM „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi" cunoștea starea fitosanitară a arborilor, însă nu ar fi întreprins în timp util măsurile necesare pentru prevenirea producerii prejudiciului. În opinia acestuia, sunt întrunite condițiile răspunderii delictuale, respectiv existența prejudiciului, a faptei ilicite, a legăturii de cauzalitate dintre faptă și prejudiciu, precum și a vinovăției.

Prin urmare, reclamantul a solicitat instanței admiterea acțiunii și încasarea de la ÎM „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi" a sumei de 328 999,58 lei cu titlu de prejudiciu material, precum și a cheltuielilor de judecată.

În cadrul ședinței de judecată din 11 februarie 2025, Î.M. „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi" (în continuare AGSV) a depus referință asupra cererii de chemare în judecată, solicitând respingerea acțiunii ca neîntemeiată (f. d. 64-72).

În susținerea poziției sale, pârâta a invocat că reclamantul nu a prezentat probe suficiente care să confirme dreptul său de proprietate asupra automobilului de model Volkswagen Transporter, cu numărul de înmatriculare XGK 854, și, implicit, existența unui interes legitim, personal și actual pentru solicitarea reparării prejudiciului pretins.

Totodată, pârâta a susținut că deteriorarea automobilului, produsă la 11 iunie 2024, a fost determinată de condițiile meteorologice nefavorabile, respectiv de ploile torențiale și intensificările puternice ale vântului. Potrivit informațiilor Serviciului Hidrometeorologic de Stat, în perioada respectivă viteza vântului a atins 23 m/s, iar prin Decizia Comisiei pentru Situații Excepționale a municipiului Chișinău nr. 12 din 12 iunie 2024 a fost constatată situație excepțională în municipiu, ca urmare a ploilor torențiale și a vântului puternic. În același sens, din actele întocmite de Inspectoratul de Poliție Botanica rezulta că automobilul a fost deteriorat ca urmare a condițiilor meteorologice nefavorabile.

Pârâta a mai susținut că reclamantul nu a prezentat un act de cercetare fitosanitară a arborelui, care să stabilească starea acestuia anterior producerii incidentului și cauzele concrete ale prăbușirii. Prin urmare, în opinia pârâtei, nu a fost demonstrată existența unei fapte ilicite imputabile Î.M. „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi" și nici legătura de cauzalitate dintre pretinsa inacțiune a acesteia și prejudiciul invocat.

Referitor la demersul reclamantului privind starea fitosanitară a arborilor, pârâta a arătat că, în urma examinării arborilor din zona str. Hristo Botev nr. 3/1 și 3/2, au fost întocmite actele corespunzătoare și a fost înaintat setul de documente către Agenția de Mediu în vederea obținerii actelor permisive pentru efectuarea lucrărilor silvotehnice. Până la obținerea actelor permisive, pârâta nu putea efectua lucrările de defrișare sau curățare a arborilor, iar după producerea incidentului a intervenit pentru lichidarea consecințelor, fapt consemnat prin actul nr. 134 din 12 iunie 2024.

În acest context, pârâta a invocat dispozițiile art. 20, 1998 și 2012 din Codul civil, susținând că răspunderea civilă delictuală presupune întrunirea cumulativă a prejudiciului, faptei ilicite, raportului de cauzalitate și vinovăției. Potrivit acesteia, reclamantul nu a demonstrat existența faptei ilicite și a vinovăției pârâtei, precum și raportul cauzal dintre conduita acesteia și prejudiciul pretins.

De asemenea, pârâta a contestat cuantumul prejudiciului solicitat, stabilit prin Raportul de evaluare nr. 2078/06A din 25 iunie 2024, întocmit de S.R.L. „Expert Auto Plus". S-a susținut că persoana indicată în raport în calitate de evaluator nu figurează în registrele oficiale ale

evaluatorilor sau experților judiciari autorizați, iar raportului nu i-ar fi fost anexat certificatul evaluatorului, astfel cum ar prevedea legislația în domeniu. În plus, pârâta a arătat că raportul de evaluare reflectă costurile estimate pentru repararea automobilului și nu dovedește, prin el însuși, suportarea efectivă de către reclamant a cheltuielilor respective.

În raport cu cele expuse, pârâta a concluzionat că reclamantul nu a probat cumulativ condițiile răspunderii civile delictuale și nu a demonstrat cuantumul prejudiciului real suportat. În temeiul art. 117 și 118 din Codul de procedură civilă, precum și al art. 1998 și 2006 alin. (4) din Codul civil, Î.M. „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi" a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

În cadrul ședinței de examinare a cauzei în fond reclamantul Sandu Dumitru nu s-a prezentat, interesele acestuia fiind reprezentate de avocatul ales Vladimir Kovali, împuternicit în baza mandatului avocațial seria/nr. MA 2085754 din 20 iulie 2024.

Reprezentantul reclamantului a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea acesteia în sensul formulat, în temeiul argumentelor de fapt și de drept invocate în acțiune.

În cadrul dezbaterilor judiciare și prin pledoaria scrisă, reprezentantul reclamantului a reiterat, în esență, argumentele expuse în cererea de chemare în judecată, iar suplimentar a susținut că existența condițiilor meteorologice nefavorabile nu exonerează pârâta de răspundere, întrucât starea necorespunzătoare a arborilor ar fi fost cunoscută anterior producerii incidentului.

Totodată, acesta a relevat că lipsa autorizației pentru efectuarea lucrărilor silvotehnice nu împiedica pârâta să adopte măsuri preventive sau provizorii pentru înlăturarea riscului, precum restricționarea accesului în zona periculoasă ori marcarea arborilor.

Reprezentantul reclamantului a mai făcut referire la practica judiciară invocată în pledoarie, apreciind că aceasta confirmă obligația Î.M. „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi" de a manifesta diligență în întreținerea și supravegherea arborilor aflați în administrare.

În consecință, a solicitat admiterea integrală a acțiunii.

Răspunzând întrebărilor instanței, reprezentantul reclamantului a precizat că nu deține actul de cercetare fitosanitară nr. 350 din 27 mai 2024, ci doar răspunsul Î.M. „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi" din 29 mai 2024 la cererea depusă la 15 mai 2024.

Acesta a menționat că răspunderea pârâtei este solicitată în temeiul normelor Codului civil privind răspunderea civilă delictuală, societatea de asigurări nefiind vizată în prezenta cauză.

De asemenea, reprezentantul reclamantului a declarat că la efectuarea evaluării prejudiciului, reprezentantul pârâtei nu a participat, însă acesta ar fi fost informat despre efectuarea evaluării, dovada înștiințării aflându-se la evaluator. Totodată, a menționat că mijlocul de transport a fost recondiționat ulterior de către reclamant.

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul pârâtului Întreprinderii Municipală „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi" – Gheorghe Nicolaescu, împuternicit prin procura nr. 2/105 din 27 ianuarie 2025, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată, susținând argumentele expuse în referință.

Suplimentar argumentelor expuse în referință, reprezentantul pârâtei a susținut că reclamantul nu a prezentat acte care să confirme dreptul său de proprietate asupra automobilului deteriorat, astfel încât nu ar fi demonstrată calitatea acestuia de titular al dreptului pretins și, implicit, existența unui interes personal și actual în repararea prejudiciului.

Totodată, a menționat că raportul de evaluare nr. 2078/06A din 25.06.2024, întocmit de S.R.L. „Expert Auto Plus", nu poate constitui o probă concludentă a cuantumului prejudiciului,

întrucât nu ar fi fost prezentate documente care să confirme calitatea și competența evaluatorului, inclusiv certificatul corespunzător, iar evaluarea nu a fost efectuată în cadrul unei expertize judiciare dispuse de instanță.

Reprezentantul pârâtei a mai susținut că reclamantul nu a demonstrat existența unei fapte ilicite imputabile Î.M. „AGSV" și nici legătura de cauzalitate dintre pretinsa inacțiune a întreprinderii și prejudiciul produs. În acest context, a reiterat că Î.M. „AGSV" a întreprins demersurile necesare pentru obținerea actelor permisive în vederea efectuării lucrărilor silvotehnice și că intervenția asupra arborilor era condiționată de obținerea autorizațiilor prevăzute de legislație.

De asemenea, a accentuat că în lipsa dovezii unei fapte ilicite, nu poate fi stabilită nici vinovăția acesteia și nici raportul de cauzalitate, sarcina demonstrării acestor circumstanțe revenind reclamantului. În consecință, a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Audiind explicațiile participanților la proces și analizând materialele dosarului prin prisma prevederilor legale pertinente, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial acțiunea, reieșind din următoarele motive.

În corespundere cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) și alin. (3) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

În conformitate cu art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În conformitate cu art. 118 alin.(1) și (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art.121 și art.122 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului. Circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

Prevederile art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, stabilesc că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Obiectul prezentei cauze îl constituie verificarea temeiniciei pretențiilor formulate de reclamantul Sandu Dumitru împotriva Î.M. „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi" privind repararea prejudiciului material pretins a fi cauzat prin deteriorarea autoturismului de model Volkswagen Transporter, cu numărul de înmatriculare XGK 854, în urma prăbușirii unui arbore

la data de 11 iunie 2024, în curtea blocului locativ situat pe str. Hristo Botev nr. 3/1, mun. Chișinău.

Reieșind din pretențiile deduse judecății, temeiurile de fapt și de drept invocate de reclamant, precum și circumstanțele stabilite în cadrul examinării cauzei, instanța constată că raportul juridic material-litigios dintre părți se circumscrie materiei răspunderii civile delictuale.

În acest context, soluționarea litigiului impune verificarea întrunirii cumulative a condițiilor răspunderii delictuale, respectiv existența prejudiciului, a faptei ilicite, a raportului de cauzalitate dintre fapta imputată și prejudiciul pretins, precum și a vinovăției persoanei căreia i se impută cauzarea acestuia. Totodată, urmează a fi stabilit cuantumul prejudiciului susceptibil de reparare și existența eventualelor circumstanțe de natură să înlăture sau să limiteze răspunderea pârâtei.

Având în vedere că evenimentul pretins prejudiciabil s-a produs la data de 11 iunie 2024, raporturile juridice litigioase urmează a fi examinate prin prisma dispozițiilor legale în vigoare la data producerii acestuia.

În acest sens, sunt incidente prevederile art. 7 din Codul civil privind aplicarea în timp a legii civile, potrivit cărora legea civilă nu are caracter retroactiv, cu excepțiile prevăzute de lege.

Prin urmare, instanța va examina pretențiile reclamantului prin prisma normelor Codului civil aplicabile la data producerii prejudiciului, urmând să verifice, în raport cu circumstanțele de fapt stabilite și probele administrate, întrunirea condițiilor răspunderii civile delictuale, precum și temeinicia pretenției privind repararea prejudiciului material solicitat.

Cercetarea materialelor cauzei și aprecierea probelor administrate relevă următoarele circumstanțe de fapt pertinente pentru soluționarea litigiului.

În ceea ce privește dreptul de proprietate asupra mijlocului de transport implicat în incident, instanța reține că potrivit adeverinței nr. TC0091842 din 28 februarie 2026, eliberată de IP „Agenția Servicii Publice”, autoturismul de model „Volkswagen Transporter”, anul fabricației 2015, cu numărul de înmatriculare XGK 854, a fost înmatriculat inițial, la data de 06 decembrie 2023, pe numele reclamantului Sandu Dumitru. Ulterior, iar la data de 24 iulie 2024 autoturismul a fost reînmatriculat pe numele unei alte persoane. Aceste circumstanțe rezultă, de asemenea, din certificatul de înmatriculare nr. 237010448 din 06 decembrie 2023 (f. d. 96, 134).

La 17 ianuarie 2022, un locatar al blocului locativ situat pe str. Hristo Botev nr. 3/1, mun. Chișinău, a sesizat Î.M. „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” cu privire la starea necorespunzătoare a mai multor arbori aflați în preajma blocului. În adresare s-a indicat că arborii, fiind parțial deteriorați și uscați, prezentau un risc pentru persoane și autoturisme, fiind solicitată efectuarea examinării fitosanitare și întreprinderea lucrărilor de defrișare și înlăturare a crengilor uscate. Totodată, autorul sesizării a menționat că o solicitare similară fusese înaintată anterior, la 19 mai 2021, fără ca, în opinia acestuia, să fi fost întreprinse măsuri efective (f. d. 9).

Ulterior, prin scrisoarea nr. 1069 din 29 mai 2024, Î.M. „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” a informat că, în urma deplasării specialiștilor la adresele str. Hristo Botev nr. 3/1 și nr. 3/2, a fost examinată starea fitosanitară a arborilor, fiind întocmit actul de cercetare fitosanitară nr. 350 din 27 mai 2024. Potrivit acestuia, au fost identificați arborii care urmau să fie supuși lucrărilor de igienă și curățare, iar, în vederea executării lucrărilor silvotehnice, Î.M. „AGSV” a întreprins demersurile necesare pentru obținerea actelor permisive de la Agenția de Mediu (f. d. 113).

La 11 iunie 2024, în curtea blocului locativ situat pe str. Hristo Botev nr. 3/1, mun. Chișinău, unul dintre arborii aflați în zonă s-a prăbușit peste autoturismul reclamantului Sandu Dumitru, de model Volkswagen Transporter, cu numărul de înmatriculare XGK 854, cauzând

deteriorarea acestuia. Circumstanțele producerii incidentului au fost consemnate în materialele întocmite de Inspectoratul de Poliție Botanica, inclusiv în procesul-verbal privind actele de constatare și în procesul-verbal de cercetare la fața locului din 12 iunie 2024 (f. d. 13–20).

În vederea determinării întinderii prejudiciului material cauzat, reclamantul Sandu Dumitru s-a adresat S.R.L. „Expertauto-Plus”, în persoana evaluatorului Ciobanu Adrian, pentru efectuarea examinării și evaluării autoturismului deteriorat. Din materialele cauzei rezultă că reprezentantul Î.M. „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” a fost înștiințat despre efectuarea examinării.

Potrivit Actului de examinare a mijlocului de transport auto nr. 2078/06A din 19 iunie 2024 (f. d. 21), la examinarea autoturismului au participat reclamantul Sandu Dumitru și reprezentantul Î.M. „AGSV”.

În urma examinării s-a constatat că autoturismul Volkswagen Transporter, anul fabricației 2015, prezenta multiple deteriorări ale caroseriei, pentru înlăturarea cărora erau necesare lucrări de înlocuire, reparație și ajustare a mai multor elemente, inclusiv a barei de protecție, aripilor, panourilor laterale, ușilor, pragurilor și capotelor.

Potrivit Raportului de evaluare nr. 2078/06A, întocmit în baza actului de examinare a mijlocului de transport și a materialelor puse la dispoziția evaluatorului, autoturismul Volkswagen Transporter, cu numărul de înmatriculare XGK 854, prezenta multiple deteriorări ale caroseriei, pentru înlăturarea cărora au fost determinate lucrările și materialele necesare (f.d. 22–44).

Pentru determinarea costului lucrărilor de reparație, evaluatorul a utilizat datele sistemului specializat „Audatex”, prețurile pieselor de schimb, costurile materialelor și tarifele aferente manoperei. Potrivit raportului, costul recondiționării autoturismului a fost stabilit la suma de 291 472,73 lei, iar valoarea medie de piață a unui automobil analogic – la suma de 328 999,58 lei.

Totodată, evaluatorul a concluzionat că reparația autoturismului nu este rațională, întrucât costul lucrărilor de reparație constituie 88,59% din valoarea medie de piață a unui automobil analogic. În consecință, în raport valoarea prejudiciului material a fost stabilită la suma de 328999,58 lei.

În scopul soluționării amiabile a litigiului, la 03 iulie 2024, reclamantul Sandu Dumitru, împreună cu Puris Ruslan, al cărui automobil a fost, de asemenea, deteriorat în aceleași circumstanțe, s-au adresat Î.M. „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” cu o cerere prealabilă, prin care au solicitat repararea prejudiciului cauzat (f. d. 10–11, 94). Cererea a fost expediată prin trimiterea poștală nr. DS8005322731AS și recepționată de Î.M. „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” la data de 14 iunie 2024 (f. d. 95).

Prin scrisoarea nr. 1641/2 din 25 iulie 2024, emisă în urma examinării cererii nr. P-1160 din 03 iulie 2024, Î.M. „AGSV” a comunicat că, în perioada 11–12 iunie 2024, angajații întreprinderii au intervenit la adresa str. Hristo Botev nr. 3/1, unde au înlăturat arborii doborâți, fapt consemnat prin Actul nr. 134 din 12 iunie 2024 (f. d. 12).

Totodată, pârâta a invocat faptul că, în perioada producerii incidentului, s-au înregistrat condiții meteorologice nefavorabile, respectiv ploi torențiale și intensificări puternice ale vântului, susținând că acestea au determinat prăbușirea arborelui și, implicit, producerea prejudiciului. În acest context, Î.M. „AGSV” a apreciat că nu îi poate fi imputată răspunderea pentru consecințele unui asemenea eveniment și a invocat dispozițiile art. 20 alin. (1) și art. 2012 din Codul civil.

În același timp, instanța reține că, până la producerea incidentului, pârâta nu efectuase lucrările de igienă și curățare a arborilor identificați în actul de cercetare fitosanitară, deși, potrivit propriilor susțineri, întreprinsese demersurile necesare în vederea obținerii actelor permisive pentru executarea acestora.

Mai mult, după producerea incidentului, Î.M. „AGSV" a întocmit Actul de lichidare a arborilor nr. 134 din 12 iunie 2024 (f. d. 71–72), în care, în lista lucrărilor executate la data respectivă, figurează inclusiv lucrarea „tăiere de igienă a plopului". Or, potrivit materialelor cauzei și circumstanțelor stabilite în cadrul examinării acesteia, anume plopul în privința căruia a fost efectuată lucrarea de tăiere de igienă a fost arborele care s-a prăbușit peste autoturismul reclamantului, cauzând deteriorarea acestuia.

Prin urmare, instanța apreciază că înscrisurile menționate prezintă relevanță pentru stabilirea conduitei pârâtei anterior producerii prejudiciului, întrucât demonstrează că starea arborilor din zona respectivă fusese sesizată și examinată, iar necesitatea efectuării lucrărilor de igienă și curățare fusese identificată anterior producerii incidentului.

În conformitate cu prevederile art. 9 alin.(1) Cod civil, drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sunt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile.

Potrivit alin. (2) lit. f) al aceluiași articol, drepturile și obligațiile civile apar în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane.

Conform art. 15 alin. (1) Cod civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară, iar potrivit art. 16 alin. (1) lit. g) Cod civil, apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.

Potrivit art. 19 alin. (1)-(3) și (5) Cod civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum și profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat). Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. În cazul vătămării sănătății, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman (prejudiciu biologic). Repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situația în care s-ar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea.

În conformitate cu art. 776 Cod civil, obligațiile se nasc din fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Totodată, art. 1998 alin. (1) și (2) Cod civil prevede că cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Potrivit art. 2022 alin. (1) Cod civil, se consideră că persoana a cauzat prejudiciul dacă el constituie consecința faptei acelei persoane ori consecința izvorului de pericol sporit pentru care acea persoană răspunde conform legii.

Totodată, conform art. 2006 alin. (4) Cod civil, în cazul în care o autoritate publică are o obligaţie impusă de un act adoptat în scopul protecţiei contra riscului de producere a unui anumit

fel de prejudiciu, ea răspunde pentru prejudiciul de acest fel cauzat sau nepreîntâmpinat prin neexecutarea obligaţiei, cu excepţia cazului când autoritatea publică demonstrează că a dat dovadă de diligență rezonabilă în executarea obligaţiei.

Prin urmare, din coroborarea normelor legale menționate rezultă că angajarea răspunderii civile delictuale presupune existența cumulativă a prejudiciului, a faptei ilicite, a raportului de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu, precum și a vinovăției persoanei căreia i se impută cauzarea acestuia.

În speță, fapta ilicită imputată pârâtei constă în neîndeplinirea corespunzătoare a obligațiilor ce îi reveneau în calitate de gestionar al spațiilor verzi, inclusiv a obligației de a asigura întreținerea și starea fitosanitară corespunzătoare a arborilor aflați în administrarea sa și de a întreprinde măsurile necesare pentru prevenirea riscurilor generate de arborii aflați într-o stare fitosanitară necorespunzătoare.

Or din circumstanțele de fapt stabilite în cauză rezultă că starea arborilor din zona str. Hristo Botev nr. 3/1 și nr. 3/2 fusese adusă la cunoștința pârâtei anterior producerii incidentului, iar ulterior, în urma examinării fitosanitare, aceasta a identificat arborii care necesitau lucrări de igienă și curățare. Cu toate acestea, până la data producerii incidentului, lucrările respective nu fuseseră executate.

Mai mult, după producerea incidentului, prin Actul de lichidare a arborilor nr. 134 din 12 iunie 2024 (f. d. 71–72), pârâta a consemnat efectuarea lucrării de „tăiere de igienă a plopului”, arborele respectiv fiind cel care, potrivit materialelor cauzei, s-a prăbușit peste autoturismul reclamantului.

În aceste circumstanțe, instanța constată că pârâta dispunea anterior producerii prejudiciului de informații privind starea fitosanitară a arborilor și necesitatea efectuării lucrărilor de igienă, însă măsurile identificate ca necesare nu au fost realizate până la producerea incidentului.

Astfel, raportând circumstanțele de fapt stabilite la obligațiile legale ce reveneau pârâtei, instanța reține existența unei conduite omisive relevante sub aspectul răspunderii delictuale.

Cu privire la modalitatea de reparare a prejudiciului, instanța reține că potrivit art. 2025 alin. (1) Cod civil, repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situației anterioare (transmiterea unui bun de același gen și de aceeași calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putință ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părților sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărâre judecătorească.

Potrivit normelor legale incidente, angajarea răspunderii delictuale presupune întrunirea cumulativă a elementelor delictului civil, și anume existența prejudiciului, săvârșirea unei fapte ilicite, existența raportului de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciul produs, precum și vinovăția persoanei căreia îi este imputată cauzarea prejudiciului. Fapta ilicită poate consta atât într-o acțiune, cât și într-o inacțiune, aceasta din urmă dobândind caracter ilicit atunci când persoana are, în temeiul legii sau al unui alt act juridic, obligația de a întreprinde anumite măsuri, însă nu își execută în mod corespunzător această obligație.

În prezenta cauză, conduita imputată pârâtei se manifestă sub forma inacțiunii, constând în neîndeplinirea corespunzătoare a obligațiilor de monitorizare, întreținere și asigurare a stării fitosanitare corespunzătoare a arborilor aflați în gestiunea sa, în condițiile în care starea acestora și necesitatea efectuării lucrărilor de igienă și curățare fuseseră anterior identificate.

În continuare, pentru aprecierea caracterului ilicit al conduitei pârâtei și a existenței celorlalte condiții ale răspunderii delictuale, instanța urmează să determine obligațiile legale și

regulamentare care îi reveneau acesteia în raport cu administrarea, întreținerea și protecția spațiilor verzi din zona în care s-a produs incidentul.

Potrivit art. 14 alin. (2) lit. i) din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, consiliul local decide, în condițiile legii, înființarea întreprinderilor municipale și a societăților comerciale sau participarea la capitalul statutar al societăților comerciale.

Din pct. 4 al Statutului Î.M. „Asociația de gospodărire a spațiilor verzi" rezultă că fondatorul întreprinderii este Consiliul municipal Chișinău, iar potrivit pct. 5 al aceluiași Statut, printre principalele genuri de activitate ale întreprinderii se numără întreținerea grădinilor publice și a spațiilor verzi. Totodată, pct. 11 al Statutului prevede că întreprinderea poate încheia contracte în numele său, își poate asuma obligații și poate avea calitatea de reclamant sau pârât în instanțele judecătorești, iar potrivit pct. 16, aceasta poartă răspundere pentru obligațiile sale cu toate bunurile pe care le deține cu drept de proprietate.

În ceea ce privește obligațiile privind întreținerea și protecția spațiilor verzi, art. 10 lit. j), l) și m) din Legea nr. 591 din 23 septembrie 1999 cu privire la spațiile verzi ale localităților urbane și rurale stabilește obligația autorităților administrației publice locale de a respecta tehnologiile corespunzătoare la executarea lucrărilor de întreținere a spațiilor verzi, de a ține cadastrul și de a efectua monitoringul acestora, precum și de a asigura starea fitosanitară corespunzătoare a spațiilor verzi, prin organizarea acțiunilor necesare pentru depistarea, prevenirea și combaterea bolilor și dăunătorilor.

Potrivit art. 17 lit. d) din aceeași lege, administrarea și gospodărirea spațiilor verzi trebuie să asigure elaborarea și aplicarea unui complex de măsuri privind aducerea și menținerea acestora în starea corespunzătoare funcțiilor lor. Conform art. 18 alin. (1), administrarea spațiilor verzi proprietate publică este exercitată de autoritățile administrației publice locale și de alte organe împuternicite, iar art. 23 alin. (3) stabilește obligația proprietarilor și gestionarilor de terenuri cu formațiuni silvice de a realiza măsurile de menținere și îngrijire a arboreturilor, inclusiv efectuarea la timp a lucrărilor sanitare.

De asemenea, art. 26 alin. (1) și (2) din Legea nr. 591/1999 prevede că protecția spațiilor verzi include un complex de măsuri organizatorice și economice menite să asigure protecția acestora împotriva distrugerii, degradării și altor acțiuni dăunătoare, iar menținerea stării fitosanitare corespunzătoare se realizează de către proprietarii și gestionarii acestora prin măsuri de prevenire și combatere a bolilor și dăunătorilor plantelor.

În același sens, prin Decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 6/10 din 18 iulie 2017 a fost aprobat Regulamentul privind delimitarea, gestionarea și protejarea spațiilor verzi din municipiul Chișinău.

Potrivit pct. 17 din Regulament, administrarea spațiilor verzi indicate în anexa nr. 1 este exercitată de Î.M. „Asociația de gospodărire a spațiilor verzi". Totodată, pct. 31 instituie obligația efectuării controlului profilactic și sanitar regulat al stării spațiilor verzi din oraș, iar pct. 47 prevede efectuarea, cu o frecvență de o dată pe an, a pașaportizării arborilor și arbuștilor în scopul evidențierii acestora, al inspectării de rutină, al curățării sanitare și al regenerării.

Potrivit pct. 32 lit. a), d) și e) din Regulament, curățarea sanitară și defrișarea se efectuează, între altele, la solicitarea cetățenilor, în cadrul curățărilor programate efectuate de Î.M. „Asociația de gospodărire a spațiilor verzi" în zonele de pericol sporit pentru populație, precum și în cadrul altor lucrări programate.

În conformitate cu pct. 33 din Regulament, curățarea și defrișarea sanitară în curțile blocurilor de locuit presupune depunerea de către locatari a cererilor privind spațiile verzi

problematice, deplasarea inspectorului la fața locului și întocmirea procesului-verbal de cercetare fitosanitară a arborilor, urmate de efectuarea lucrărilor în condițiile stabilite de regulament.

Totodată, pct. 63 din Regulament prevede că tăierile arborilor și arbuștilor de pe domeniul public al municipiului Chișinău se autorizează, între altele, în cazul arborilor uscați în totalitate, al arborilor care necesită defrișare ca urmare a unor calamități naturale, precum și în cazul arborilor care prezintă semne de declin biologic, coronamente dezechilibrate, stare fitosanitară precară și constituie un potențial pericol pentru siguranța cetățenilor și a clădirilor.

Astfel, raportând circumstanțele de fapt stabilite în cauză la obligațiile legale și regulamentare ce reveneau pârâtei, instanța reține existența unei conduite omisive relevante sub aspectul răspunderii civile delictuale.

În context, se reiterează că pentru angajarea răspunderii delictuale este necesară întrunirea cumulativă a elementelor delictului civil, și anume existența prejudiciului, caracterul ilicit al faptei sau inacțiunii, raportul de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciul produs, precum și vinovăția persoanei căreia îi este imputată cauzarea prejudiciului.

În ceea ce privește fapta ilicită, instanța reține că aceasta s-a manifestat, în prezenta cauză, sub forma inacțiunii pârâtei, constând în neîndeplinirea corespunzătoare a obligațiilor legale și regulamentare privind monitorizarea, întreținerea și asigurarea stării fitosanitare corespunzătoare a arborilor aflați în gestiunea sa.

Or din materialele cauzei rezultă că starea necorespunzătoare a arborilor din zona str. Hristo Botev nr. 3/1 și nr. 3/2, mun. Chișinău, fusese adusă la cunoștința pârâtei anterior producerii incidentului. Ulterior, în urma examinării fitosanitare efectuate la 27 mai 2024, pârâta a identificat arborii care urmau a fi supuși lucrărilor de igienă și curățare și a întreprins demersurile necesare în vederea obținerii actelor permisive pentru executarea lucrărilor respective.

Cu toate acestea, până la data producerii incidentului, respectiv 11 iunie 2024, lucrările de igienă și curățare identificate ca necesare nu fuseseră executate. Mai mult, la 12 iunie 2024, respectiv în ziua următoare producerii incidentului, Î.M. „Asociația de gospodărire a spațiilor verzi” a întocmit Actul de lichidare a arborilor nr. 134 (f.d. 71–72), în care, printre lucrările efectuate, figurează și „tăierea de igienă a plopului”. Potrivit materialelor cauzei, anume acest arbore s-a prăbușit peste autoturismul reclamantului.

Prin urmare, instanța constată că, deși pârâta cunoștea starea arborilor și necesitatea efectuării lucrărilor de igienă și curățare, aceasta nu a întreprins, până la producerea incidentului, măsurile necesare pentru înlăturarea sau diminuarea riscului prezentat de arborele respectiv. În aceste condiții, omisiunea pârâtei de a interveni în timp util, în limitele competențelor și obligațiilor sale legale, constituie o faptă ilicită sub forma inacțiunii.

Cu privire la existența prejudiciului, instanța reține că, la 11 iunie 2024, prăbușirea arborelui peste autoturismul reclamantului Sandu Dumitru, de model „Volkswagen Transporter”, cu numărul de înmatriculare XGK 854, a determinat deteriorarea mai multor elemente ale acestuia, circumstanță consemnată în materialele de constatare întocmite de organele competente și confirmată prin Actul de examinare a mijlocului de transport auto nr. 2078/06A din 19 iunie 2024 (f.d. 21).

Întinderea prejudiciului a fost determinată prin Raportul de evaluare nr. 2078/06A, întocmit de S.R.L. „Expertauto-Plus”, în persoana evaluatorului Ciobanu Adrian (f.d. 22–44). Potrivit raportului, costul lucrărilor necesare pentru recondiționarea autoturismului a fost stabilit la suma de 291 472,73 lei, în timp ce valoarea medie de piață a unui automobil analogic a fost determinată la suma de 328 999,58 lei. Totodată, evaluatorul a constatat că valoarea lucrărilor de

reparație reprezintă 88,59% din valoarea medie de piață a unui automobil analogic și a apreciat că reparația autoturismului nu este rațională.

Instanța reține că deteriorarea autoturismului constituie un prejudiciu patrimonial cert, întrucât existența și întinderea acestuia rezultă din actele de examinare și din raportul de evaluare administrate la materialele cauzei. Caracterul direct al prejudiciului rezultă din faptul că deteriorarea autoturismului a fost produsă nemijlocit prin prăbușirea arborelui asupra acestuia.

Sub aspectul raportului de cauzalitate, instanța reține că prejudiciul produs autoturismului reclamantului constituie consecința prăbușirii arborelui, iar producerea acestui eveniment este în legătură directă cu neîndeplinirea în timp util de către pârâtă a obligațiilor ce îi reveneau cu privire la întreținerea și asigurarea stării fitosanitare corespunzătoare a arborilor aflați în gestiunea sa.

În acest sens, prezintă relevanță faptul că pârâta fusese sesizată anterior cu privire la starea arborilor, a efectuat examinarea fitosanitară la 27 mai 2024 și a identificat necesitatea efectuării lucrărilor de igienă și curățare, însă lucrările respective nu au fost executate până la momentul producerii incidentului. Dimpotrivă, din Actul de lichidare a arborilor nr. 134 din 12 iunie 2024 rezultă că tăierea de igienă a plopului a fost efectuată după producerea incidentului.

Prin urmare, instanța constată existența legăturii de cauzalitate dintre inacțiunea pârâtei și prejudiciul produs reclamantului, întrucât neîndeplinirea în timp util a obligațiilor de întreținere și intervenție asupra arborelui care prezenta risc a contribuit nemijlocit la producerea evenimentului prejudiciabil și, în consecință, la deteriorarea autoturismului.

Cu privire la vinovăția pârâtei, instanța reține că, potrivit art. 2006 alin. (4) Cod civil, în cazul în care unei autorități publice îi revine o obligație impusă în scopul protecției împotriva riscului producerii unui anumit tip de prejudiciu, aceasta răspunde pentru prejudiciul cauzat sau nepreîntâmpinat prin neexecutarea obligației, cu excepția cazului în care demonstrează că a dat dovadă de diligență rezonabilă în executarea acesteia.

În prezenta cauză, deși pârâta a cunoscut despre starea arborilor și despre necesitatea efectuării lucrărilor de igienă și curățare, aceasta nu a prezentat probe suficiente din care să rezulte că, până la producerea incidentului, a întreprins toate măsurile necesare și rezonabile pentru înlăturarea sau diminuarea riscului prezentat de arborele respectiv.

Invocarea de către pârâtă a condițiilor meteorologice nefavorabile, respectiv a ploilor torențiale și a intensificărilor puternice ale vântului, nu conduce, prin ea însăși, la înlăturarea răspunderii acesteia. Or existența unor asemenea condiții meteorologice nu exclude relevanța conduitei anterioare a pârâtei, în condițiile în care starea arborilor fusese anterior sesizată, examinată, iar necesitatea efectuării lucrărilor de igienă și curățare fusese identificată.

În consecință, instanța constată că în cauză sunt întrunite elementele răspunderii civile delictuale, și anume fapta ilicită sub forma inacțiunii, prejudiciul patrimonial, raportul de cauzalitate dintre inacțiunea pârâtei și prejudiciul produs, precum și vinovăția acesteia, nefiind constatate temeiuri suficiente care să excludă răspunderea pârâtei.

Cu privire la cuantumul prejudiciului material, instanța reține că, potrivit art. 2025 alin. (1) Cod civil, repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situației anterioare, iar dacă aceasta nu este posibilă sau persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc, stabilit prin acordul părților sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărâre judecătorească.

În prezenta cauză, reclamantul a solicitat încasarea sumei de 328 999 lei cu titlu de prejudiciu material, cuantum determinat prin raportare la valoarea medie de piață a unui automobil analogic, stabilită în Raportul de evaluare nr. 2078/06A la suma de 328 999,58 lei.

Instanța constată însă că suma solicitată nu poate fi acordată integral în cuantumul pretins.

Or din același raport de evaluare rezultă că prejudiciul material aferent deteriorării autoturismului, determinat prin costul lucrărilor necesare pentru recondiționarea acestuia, constituie 291 472,73 lei. Valoarea de 328 999,58 lei reprezintă valoarea medie de piață a unui automobil analogic și nu corespunde nemijlocit costului lucrărilor necesare pentru restabilirea bunului deteriorat.

În aceste condiții, instanța apreciază că pentru repararea prejudiciului material cauzat reclamantului, este justificată acordarea sumei de 291 472,73 lei, aceasta reprezentând valoarea lucrărilor necesare pentru recondiționarea autoturismului deteriorat, astfel cum rezultă din raportul de evaluare administrat în cauză.

Într-o altă ordine de idei instanța reține și faptul că reclamantul a menționat despre înstrăinarea respectivului mijloc de transport și respectiv încasarea unei anumite sume în acest sens.

Corespunzător, încasarea prejudiciului material pretins în integralitatea sa ar determina o îmbogățire nejustificată și ar excede de fapt repararea prejudiciului efectiv cauzat.

Prin urmare, pretenția reclamantului privind încasarea sumei de 328 999 lei este întemeiată doar în parte și urmează a fi admisă în limita sumei de 291 472,73 lei. În partea ce depășește acest cuantum, pretenția va fi respinsă ca neîntemeiată.

Codul de procedură civilă instituie reglementări esenţiale referitoare la cheltuielile de judecată astfel, prin Capitolul VII „Cheltuieli de judecată” (art. 82-99) statuiază că cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a pricinii respectiv, legislaţia naţională divizează cheltuielile de judecată în două categorii: Cheltuieli de procedură (taxa de stat) şi Cheltuieli de judecare a pricinii (onorariile, sumele cuvenite martorului, expertului, interpretului etc.).

În conformitate cu art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a pricinii.

În conformitate cu 83 alin. (1) Cod de procedură civilă, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.

Din articolul 90 lit. l) Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: alte cheltuieli necesare, suportate de instanţă şi de participanţii la proces.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Cu privire la cheltuielile de judecată, instanța reține că la depunerea acțiunii reclamantul a suportat cheltuieli aferente achitării taxei de stat și a taxei de timbru, fapt confirmat prin înscrisurile anexate la materialele cauzei, respectiv documentele de plată MPay din 19 august 2024 (f. d. 3, 4, 34).

În prezenta cauză, acțiunea reclamantului a fost admisă în parte, instanța dispunând încasarea de la Î.M. „Asociația de gospodărire a spațiilor verzi” în beneficiul reclamantului a sumei de 291472,73 lei cu titlu de prejudiciu material din suma de 328 999 lei solicitată prin cerere.

Astfel, având în vedere proporția în care pretențiile reclamantului au fost admise, instanța constată că suma achitată cu titlu de taxă de stat urmează a fi încasată în beneficiul reclamantului în limita cuantumului calculat proporțional pretențiilor admise, respectiv suma de 9 294,15 lei.

Totodată, taxa de timbru în cuantum de 200 lei, achitată de reclamant în legătură cu examinarea prezentei cauze, constituie cheltuială de judecată și urmează a fi recuperată de la partea care a pierdut procesul.

Prin urmare, instanța va dispune încasarea de la Î.M. „Asociația de gospodărire a spațiilor verzi", în beneficiul reclamantului Sandu Dumitru a sumei de 200 lei cu titlu de taxă de timbru, precum și a sumei de 9 294,15 lei cu titlu de taxă de stat, calculată proporțional pretențiilor admise.

Cu privire la pretenția reclamantului privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică, instanța reține că potrivit art. 96 alin. (1) și alin. (1^1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

În prezenta cauză, reclamantul Sandu Dumitru a beneficiat de asistența juridică acordată de avocatul Vladimir Kovali, împuternicit în baza mandatului din 20 iulie 2024 (f. d. 2).

Necesitatea și întinderea activității desfășurate de avocat rezultă din raportul de activitate al avocatului, anexat la materialele cauzei (f. d. 111), din care rezultă acțiunile întreprinse în vederea reprezentării și apărării drepturilor și intereselor reclamantului în prezentul litigiu, inclusiv pregătirea și susținerea poziției procesuale, analiza materialelor cauzei, formularea și prezentarea actelor procesuale, precum și participarea la examinarea cauzei.

Totodată, caracterul efectiv al cheltuielilor suportate de reclamant este confirmat prin bonul de plată seria EH nr. 338955 din 20 martie 2025, prin care se atestă achitarea onorariului pentru serviciile de asistență juridică.

La aprecierea cuantumului cheltuielilor de asistență juridică susceptibile de compensare, instanța va avea în vedere natura și complexitatea cauzei, durata examinării acesteia, volumul materialelor și probelor administrate, natura și volumul activității desfășurate de avocat, precum și caracterul necesar și rezonabil al cheltuielilor suportate în raport cu obiectul litigiului.

Raportând aceste criterii la circumstanțele prezentei cauze instanța constată că, cheltuielile suportate de reclamant pentru asistența juridică au fost efectiv achitate, au fost necesare pentru exercitarea și apărarea drepturilor sale procesuale și se încadrează într-un cuantum rezonabil în raport cu natura și complexitatea litigiului.

Având în vedere că acțiunea reclamantului a fost admisă în parte, iar cheltuielile de asistență juridică urmează a fi repartizate în raport cu soluția pronunțată asupra pretențiilor deduse judecății, instanța apreciază ca fiind justificată compensarea acestora în cuantumul a 5 500 de lei.

În conformitate cu articolele 94, 96, 236, 238-241 și art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată –

h o t ă r ă ş t e :

Cererea de chemare în judecată depusă de către Dumitru Sandu, se admite parțial.

Se încasează de la Întreprinderea Municipală „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi", cu sediul în un. Chișinău, str. A. Pușkin, 62, în beneficiul lui Dumitru Sandu, IDNP *****, domiciliat în mun. Chișinău, str. *****,*****, suma de 291 472,73 lei cu titlu de

prejudiciu material cauzat prin deteriorarea mijlocului de transport, precum și proporțional pretențiilor admise din acțiune suma de 9 294,15 lei cu titlu de taxă de stat, suma de 5 500 lei pentru asistență juridică, și 200 de lei cu titlu de taxă de timbru, iar în total suma de 306 466 (trei sute șase mii patru sute șaizeci și șase) lei și 88 de bani.

În rest, cererea de chemare în judecată se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul instanței emitente.

Președintele ședinței,
Judecător **Petru Harmaniuc**